

Zitting 1977

14 312

Invoering van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne

Nr. 5

VOORLOPIG VERSLAG

Vastgesteld 1 september 1977

De vaste Commissie voor Milieuhygiëne¹ belast met het voorbereidend onderzoek van het wetsontwerp, heeft de eer als volgt verslag uit te brengen van haar voorlopige bevindingen.

Een inhoudsopgave van dit stuk is afgedrukt op bladzijde 2.

¹ Samenstelling: Tuijnman (VVD), Peijnenburg (CDA), Veder-Smit (VVD), P. A. M. Cormelissen (CDA), Haas-Berger (PvdA), Van Leijenhorst (CDA), Epema-Brugman (PvdA), fungerend voorzitter, De Boois (PvdA), Scherpenhuizen (VVD), Konings (PvdA), Kraaijeveld-Wouters (CDA), Van Houwelingen (CDA), De Graaf (PvdA), Van Hulten (PPR), Lansink (CDA), Spieker (PvdA), Gualthérie van Weezel (CDA), Verkerk-Terpstra (VVD), Lambers-Hacquebard (D'66).

Inhoudsopgave

Inhoudsopgave		bladzijde	2
Hoofdstuk 1	Algemeen	„	3
Hoofdstuk 2	Artikelen	„	3

Hoofdstuk 1. Algemeen

De leden behorende tot de fractie van de P.v.d.A. onderschreven de noodzaak van de invoeringswet als logisch uitvloeisel van de Wet algemene bepalingen milieuhygiëne (ABMH) en toonden zich voorstander van de in het voorliggende wetsontwerp gekozen constructie waarbij in de afzonderlijke wetten, opgesomd in art. 5 van de Wet ABMH, telkens wordt aangegeven op welke beschikkingen de Wet ABMH van toepassing is.

Deze leden herhaalden hier hun constatering, reeds gedaan bij de Wet ABMH, dat het blijkbaar niet de bedoeling is om de Bestrijdingsmiddelenwet, de Grondwaterwet, de Wet Bodembescherming, en de geluidsaspecten van de Wijziging van de Luchtvaartwet, wanneer de drie laatstgenoemde wet zijn geworden, onder de werkingssfeer van de Wet ABMH te brengen. Is de Minister bereid de genoemde wetten alsnog onder de Wet ABMH te brengen, zo wilden zij weten.

Dezelfde leden vroegen of de Minister inzicht kan verschaffen in de gevolgen die de Wet ABMH behalve op de in de invoeringswet vermelde wetten ook heeft op uitvoeringsbesluiten zoals het Hinderbesluit e.d.

De leden van de P.v.d.A.-fractie konden zich goed voorstellen dat de uniforme inspraakprocedure van het ontwerp van Wet ABMH niet op alle beschikkingen krachtens de in art. 5 genoemde wetten van toepassing is. Met de meeste uitzonderingen, vermeld op blz. 2 van de memorie van toelichting bij de invoeringswet, hadden deze leden geen moeite.

Zij waren echter niet overtuigd waar het ambtshalve gegeven saneringsbeschikkingen betreft. Vooral omdat geen uniforme regeling wordt voorgesteld voor de onder de werkingssfeer van de Wet ABMH gebrachte wetten. Zij wezen daarbij op het verschil tussen het stelsel van revisie-vergunningen in de Wet inzake de luchtverontreiniging en het stelsel van ambtshalve te geven beschikkingen in de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (zie art. 7a, nieuw).

Is de Minister bereid om alsnog een uniforme regeling te treffen? De voorkeur van de leden van de P.v.d.A.-fractie ging uit naar een regeling analoog aan de huidige regeling in de Wet inzake de luchtverontreiniging waarop hoofdstuk 3 van de Wet ABMH dan van toepassing zal zijn.

De leden van de fractie van het C.D.A. konden in het algemeen instemmen met dit wetsontwerp. Zij verheugden zich erover dat dit wetsontwerp tegelijkertijd kon worden ingediend met het wetsontwerp Algemene bepalingen Milieuhygiëne. Aangezien het in dit wetsontwerp gaat om uitvoering van bepalingen in het wetsontwerp Algemene bepalingen Milieuhygiëne hadden deze leden geen behoefte aan uitvoerige algemene opmerkingen. Zij vroegen zich wel af of in een later stadium aanvullende wijzigingen van de afzonderlijke wetten met betrekking tot eisen die aan vergunningaanvragen zijn gesteld «niet noodzakelijk zijn. Dit om meer duidelijkheid en uniformiteit ten aanzien van vergunningaanvragen te verkrijgen.

Hoofdstuk 2. Artikelen

Artikel I

De leden, behorende tot de fractie van D'66 vroegen of het juist is, dat krachtens dit artikel de milieuhygiënische controle van de Mijnwet 1903 onder het Ministerie van Economische Zaken blijft ressorteren.

Artikel II

A

Om redenen van uniformiteit en duidelijkheid leek het de leden, behorende tot de fractie van de P.v.d.A. gewenst om in alle milieuwetten één benaming te gebruiken voor overheidsorganen die advies mogen uitbrengen krachtens die wetten.

D

Dezelfde leden deden de suggestie om in artikel 8 nadrukkelijk gedeputeerde staten als adviserend orgaan te noemen vanwege de toenemende bemoeienis van de provincies, nog eens benadrukt in de Wet ABMH, met de tenuitvoerlegging van de milieuhygiënische wetten. Zij verwezen hierbij ook nog naar hetgeen zij onder E inzake artikel 33 van de Wet ABMH opmerkten.

Zij vroegen de Minister haar oordeel te geven over de suggestie om in de Wet ABMH overal waar gedeputeerde staten geen bevoegd gezag zijn dit college als adviesorgaan van het bevoegd gezag op te nemen.

E

Artikel 33 van de Wet ABMH stelt een maximale termijn voor het geven van een beschikking. Overschrijding van deze termijn door het bevoegd gezag heeft geen andere sanctie tot gevolg dan kennisgeving hiervan in de Nederlandse Staatscourant en de openstelling van een beroepsprocedure. Het bevoegd gezag mag na overschrijding van de termijn alsnog een rechtsgeldige beschikking afgeven.

Is het daarom niet gewenst, zo vroegen deze leden, om artikel 19 en artikel 4, tweede lid, onderdeel b, te handhaven?

Misschien nog beter zou het zijn, zo suggereerden deze leden, als in de Wet ABMH een uniforme regeling wordt opgenomen die het gedeputeerde staten mogelijk maakt om na overschrijding van de gestelde termijn de bevoegdheid tot het geven van de beschikking over te nemen van het in gebreke gebleven bevoegde gezag.

H

Is handhaving van artikel 25, tweede lid (nieuw) wel noodzakelijk, zo vroegen de leden van de P.v.d.A.-fractie met verwijzing naar de artikelen 43 t/m 46 van de Wet ABMH.

Ingeval van vervallenverklaring zal artikel 7 (nieuw) moeten worden aangevuld met hoofdstuk 5 van de Wet ABMH, zo meenden zij.

J

De leden, behorende tot de fractie van de P.v.d.A. waren geneigd om het pleidooi van het Interprovinciaal Overleg voor Milieubeheer te ondersteunen, waarin met grote aandring wordt gevraagd om ook het provinciaal bestuur de bevoegdheid tot het uitvaardigen van een sluitingsbevel te geven in geval van beschikkingen waarvoor zij bevoegd gezag is. Het Overleg stelt voor om aan artikel 21 (nieuw) een overeenkomstig derde lid toe te voegen.

Is de Minister bereid, zo wilden deze leden weten, om een dergelijke regeling in de invoeringswet op te nemen?

Deze leden meenden overigens dat ook voor het landelijk bestuur (onze Minister) een dergelijke regeling zou moeten gelden.

De leden, behorende tot de fractie van het C.D.A. merkten op, dat het zeer de vraag is, of met de thans voorgestelde wijzigingen gedeputeerde staten in voldoende mate zijn coördinerende taak kan vervullen. Zij vroegen of op dit punt geen aanvullende bepalingen noodzakelijk zijn.

De leden, behorende tot de fractie van de V.V.D. vroegen welke criteria in de plaats zullen komen van het, in het ontwerp vervallen verklaarde, criterium in het derde lid van artikel 28 van de Hinderwet. Vastlegging van deze criteria in een wettekst achtten genoemde leden van belang, gezien de ingrijpende bevoegdheid waarom het gaat.

De leden van de D'66-fractie merkte eveneens op, dat in de onderhavige wet is verzuimd te bepalen, dat gedeputeerde staten ook sluitingsbevoegdheid krijgen.

Artikel IV

De leden van de P.v.d.A.-fractie achtten het van belang dat de procedure van voorbereiding van de aanvraag vermeld op blz. 7 en 8 van de memorie van toelichting vanwege haar specifieke en gewichtige karakter in de onderhavige wet zou worden geregeld. Zij verwezen daarbij nog naar hetgeen zij in het algemene deel van het voorlopig verslag bij de Wet ABMH hadden opgemerkt over een regeling van het vooroverleg.

Deze leden vroegen zich af of het buiten toepassing verklaren van hoofdstuk 3 van de Wet ABMH op beschikkingen krachtens artikel 17, tweede lid en derde lid (nieuw) wel te rechtvaardigen is in alle daargenoemde gevallen.

Zo meenden deze leden dat de uitzonderingsbepaling volgens artikel 17, tweede lid onder b niet nodig is met verwijzing naar de memorie van antwoord behorende bij de Kernenergiewet waarin de ondertekenaars oordelen dat ernaar gestreefd moet worden om voor één en dezelfde inrichting één vergunning te verlenen. Ook het voorhanden hebben bij opslag volgens artikel 17, tweede lid onder a kan, voorzover betrekking hebbend op een inrichting of uitrusting volgens artikel 15, onder b of c, in dezelfde vergunning worden geregeld.

Over de uitzonderingsgevallen volgens artikel 17, derde lid onder a, 1° wilden zij graag verduidelijking.

Artikel V

De leden, behorende tot de fractie van de P.v.d.A. hadden in de memorie van toelichting op bladzijde 12 met genoeg kennis genomen van de bedoeling om gedeputeerde staten te betrekken bij de behandeling van vergunning-aanvragen, ingediend bij met het waterkwaliteitsbeheer belaste waterschappen.

Zij vroegen zich echter af waarom gedeputeerde staten niet betrokken worden bij Vergunningaanvragen, ingediend bij het Rijk. Zij verwezen nog naar hun suggestie, gedaan bij artikel II onder D. in de Wet ABMH in alle gevallen waar gedeputeerde staten geen bevoegd gezag zijn dit college als adviesorgaan van het bevoegd gezag op te nemen.

De leden, behorende tot de fractie van het C.D.A. waren van mening, dat duidelijker zal moeten worden vastgesteld, dat ook ten aanzien van dit wetsontwerp gedeputeerde staten te allen tijde betrokken zullen worden bij vergunningaanvragen.

De leden, behorende tot de fractie van de V.V.D. vroegen de Minister of kon worden aangegeven waarom de Raad voor de Waterstaat als adviesinstantie is komen te vervallen.

Artikel VI

De leden, behorende tot de fractie van de P.v.d.A. vroegen zich af welke gevolgen artikel 16, tweede lid (nieuw) heeft voor het Vergunningenbesluit inrichtingen luchtverontreiniging.

Deze leden merkten op dat bij de Hinderwet onder J en K is bepaald dat indien een verzoek tot sluiting na een maand niet is behandeld, dit verzoek wordt geacht te zijn geweigerd. Verdient het voorkeur, zo vroegen deze leden, een dergelijke regeling ook in de Wet inzake de luchtverontreiniging op te nemen?

Artikel VII

De leden, behorende tot de fractie van de P.v.d.A. merkten op, dat op bladzijde 16 van de memorie van toelichting sprake is van beschikkingen, die spontane wijziging of aanvulling van ontheffingsvoorschriften inhouden en waarop hoofdstuk 3 van de Wet ABMH naar de mening van de Minister geen toepassing behoeft. Deze leden vroegen op welke beschikking het woord «spontaan» betrekking heeft.

Artikel VIII

De leden, behorende tot de fractie van de V.V.D. vroegen of het feit, dat artikel 9, tweede, derde en vierde lid van de Wet chemische afvalstoffen (Stb. 1976, 214) zijn gehandhaafd, geen incongruentie ten aanzien van de ontvanke-lijkeidsregeling in de andere wetten schept.

Artikel IX

De leden van de P.v.d.A.-fractie betwijfelden of de ont koppeling van de Veiligheidswet en de Hinderwet, zoals voorgesteld in de invoeringswet, wel juist is. De argumenten die daarvoor in de memorie van toelichting op bladzijde 18 worden aangevoerd, spraken deze leden niet aan. Zij meenden dat met name ingeval van calamiteiten de relatie tussen de veiligheid binnen de inrichting, waarvoor ingevolge de Veiligheidswet de arbeidsinspectie verantwoordelijk is en de veiligheid buiten de inrichting, waarvoor ingevolge de Hinderwet en de Wet inzake de Luchtverontreiniging de gemeentelijke en provinciale besturen verantwoordelijk zijn, heel duidelijk is aangetoond. In de nog in behandeling zijnde wijziging van de Veiligheidswet is sprake van een veiligheidsrapport, ter beoordeling van nieuwe vestigingen, uitbreidingen en wijzigingen van bestaande inrichtingen. Dit rapport kan min of meer worden beschouwd als een vergunningaanvraag, zo meenden deze leden.

Verdient het om bovengenoemde redenen niet de voorkeur, zo vroegen dezelfde leden, om de behandeling van aanvragen op grond van de Veiligheidswet en op grond van wetten, ondergebracht in de Wet AMBH, te coördineren overeenkomstig hoofdstuk 2 van de Wet AMBH. En verdient het vanwege bovenbedoelde relatie, aanbeveling om de Veiligheidswet alsnog in de Wet AMBH op te nemen, zo vroegen zij nog. Deze leden meenden dat in dit geval nog moet worden overwogen of hoofdstuk 3 van deze wet al dan niet van toepassing wordt verklaard, in verband met de wellicht verdergaande wens tot geheimhouding dan bij de andere wetten het geval is.

Dan is het ook mogelijk, zo meenden deze leden, om aan de wens van het Interprovinciaal Overleg voor Milieubeheer tegemoet te komen waar het gaat om de gemeentelijke en provinciale besturen te betrekken bij het veiligheidsrapport.

Deze leden vroegen nog of en in welke mate in het kader van de voorbereiding van de wijziging van de Veiligheidswet en de voorbereiding van de Wet AMBH overleg is geweest tussen de Minister van Sociale Zaken en zijn ambtsgenote van Volksgezondheid en Milieuhygiëne.

De leden van de P.v.d.A.-fractie meenden overigens dat het een verbetering is om artikel 35 bis van de Veiligheidswet te laten vervallen en daarvoor nieuwe bepalingen over de arbeidsinspectie als adviesorgaan in de Hinderwet op te nemen.

Ook de leden, behorende tot de fractie van D'66 achtten de ont koppeling van Hinderwet en Veiligheidswet vanwege de directe samenhang tussen veiligheid binnen en buiten het bedrijf onjuist.

De (fungerend) voorzitter der commissie,
Epema-Brugman

De (wnd.) griffier der commissie,
Nieuwenhuizen